

“भीठे बच्चे- देह सहित सबै कुरा भुलेर पूरा भिखारी बन। शिवपुरी र विष्णुपुरी सँग आफ्नो बुद्धियोग लगाऊ।”

प्रश्न:- कुन कुरामा तिमी बच्चाहरूलाई बाबा समान उदारदिल बन्नु छ?

उत्तर:- जसरी बाबा उदारदिल बनेर तिमी बच्चाहरूबाट कखपन लिएर तिमीहरूलाई विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ। त्यस्तै तिमीहरू पनि उदारदिल बन्नु छ। ठाउँ-ठाउँमा ईश्वरीय विश्व विद्यालय खोलिदेऊ। ३-४ ले भए पनि राम्रो पद पाए भने अहो सौभाग्य। सपूत बनेर सतगुरुलाई प्रत्यक्ष गर। कहिल्यै पनि कसै सँग पैसा आदि नमाग।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना....

ओम् शान्ति। यी सबै गीतहरू बच्चाहरूलाई बहलाउनको लागि हुन्। बापदादा अनि मम्मा। मम्माहरू दुई हुन्छन्। हजुर आमा (ग्रेण्ड मदर) र आमा। यी तिमीहरूकी हजुर आमा पनि हुन्। तिमीहरू ब्रह्माका छोरीहरू हो र शिवका नातिनाहरू हो। मम्मा पनि ब्रह्माकी छोरी सरस्वती हुन्। शिवबाबाकी नातिनी हुन्। बच्चाहरूलाई सम्हाल्नको लागि जगत् अम्बा निमित्त बनेकी छन्। शिवबाबा हुनुहुन्छ बहुरूपी। उहाँ धेरै खेलपाल गर्नुहुन्छ। मनोरञ्जन हुन्छ नि। जब मगनी हुन्छ तब धेरै मनोरंजन गर्छन्। फेरि जब विवाहको समय हुन्छ तब दुवैले फाटेको कपडा लगाउँछन्। तेल लगाउँछन्। यो चलन पनि यहाँको हो। तिमी बच्चाहरूलाई पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ पूरा बेगर बन्नु छ। केही पनि भएन भने सबै कुरा मिल्छ। देह सहित केही पनि नरहोस्। शिवपुरी, विष्णुपुरी तर्फ नै बुद्धियोग लगाउनु छ। अरू कुनै कुरामा आसक्ति नहोस्, त्यसपछि हेर बाबा बच्चाहरूलाई कसरी बहलाउनुहुन्छ। यी पनि बाबाका अनेक रहस्यहरू हुन्। हेर मीराको कति गायन छ। केवल यस पवित्रताको कारण लोक लाजलाई छोडिदिइन्। कति धेरै नाम निस्कियो। उनलाई त अमृत पनि मिलेन। केवल कृष्ण सँग प्रीत थियो। कृष्णपुरीमा जानको लागि विषलाई छोडिन्। जसरी पतिका पछि स्त्री सती बन्छन् नि। अब यस्तो त होइन- मीराले याद गर्दा-गर्दै कृष्णपुरीमा गइन्। कृष्णपुरी त छैन। मीराको पार्ट चलेको ५-७ सय वर्ष भयो। असल भक्तिनी थिइन् त्यसैले कोही असल भक्तका घरमा जन्म लिएकी हुनु पर्छ। उनको कति धेरै नाम चल्दै आएको छ। यी त दासी मीरा थिइन्। तिमीहरू सच्चा ज्ञान मीरा बन्छौ। तिमीहरू आएका नै छौ सूर्यवंशी चन्द्रवंशी महारानी बन्नको लागि। नपढेकाहरू पढेकाहरूको भारी बोक्छन्। तर पनि महारानी त बन्छौ नि। यदि बचपनलाई भुलेर हात छोडिदियो भने फेरि त कहिल्यै महारानी बन्ने छैनौ। प्रजामा पनि कम पद पाउँछौ। वैकुण्ठमा त आउँछौ तर कम पद। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- भक्ति गर्नेहरू सँग पनि सोध्नु पर्छ, तपाईं के चाहनुहुन्छ? कृष्णको भक्ति किन गर्नुहुन्छ? उनीहरूको अवश्य दिल हुन्छ- राजधानीमा जाऊं। तर वहाँ जाने कसरी? धेरै मनुष्यले भन्छन्- हामीलाई शान्ति चाहियो। तर अशान्ति त सारा दुनियाँमा छ नि। तिमी एकलाई शान्ति मिल्नाले के हुन्छ? म तिमीलाई २१ जन्मको लागि सदा सुखी बनाउन सक्छु। देवताहरू यहाँ नै सदा सुखी थिए। अहिले त्यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। यहाँ त छ नै मायाको राज्य। शान्ति मिल्न सक्दैन। शान्तिको लागि अलग ठाउँ, सुखको लागि अलग ठाउँ छ। सुखधाम मतलब सुखी। कोही एकजना पनि दुःखी हुँदैन। दुःखधाममा फेरि एकजना पनि सुखी हुँदैन। यथा राजा रानी तथा प्रजा दुःखी नै दुःखी छन्। सुखधाममा त जनावर पनि

कहिल्यै दुःखी हुँदैनन् शान्तिको दुनियाँ अलग छ, जसलाई निर्वाणधाम भनिन्छ। बुद्ध पारनिर्वाण गए। तर गएको त कोही पनि छैन। यदि आफू मात्रै गए भने के गरेर गए? सबै दुःखी नै दुःखी छन्। सबै लडाईं गरिरहेका छन्। बर्मा, सिलाङ बौद्धहरूको हो। उनीहरू पनि हिन्दू निस्किएर जाऊन् भन्छन्। सहन गर्दैनन्। बाबा पनि देख्नुहुन्छ— अनेक धर्म भएका छन् त्यसैले सहन गर्न सक्दैनन्, सबैलाई एकदम निकालिदिन्छन्। सत्ययुगमा केवल एक धर्म रहन्छ। यो सबै ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। चित्र हातमा उठाएर वानप्रस्थीहरूको सेवा गर्नु पर्छ। मन्दिरहरूमा पस्नु पर्छ। उनीहरू सँग गएर बातचित गर्नु पर्छ। शंकरका अगाडि शिवलिङ्ग देखाउँछन्। त्यसैले अवश्य उहाँ शंकर भन्दा ठूलो हुनुभयो नि! यदि शंकर भगवानका रूप हुन् भने फेरि उनका सामुन्नेमा शिवलिङ्ग राख्ने के आवश्यकता छ! यो सबै संन्यासीहरूको विस्तार हो। उनीहरू देवता धर्मका होइनन्। उनीहरू त आफूलाई ब्रह्मज्ञानी, तत्त्वज्ञानी कहलाउँछन्। उनीहरूलाई शिवको बारेमा थाहा पनि छैन। तत्त्व त रहने स्थान हो। उनीहरूले त ब्रह्म र तत्त्वलाई पनि एक मान्दैनन्। ठीक छ, ब्रह्मज्ञानी, तत्त्वज्ञानी हुन् फेरि आफूलाई किन शिव हौं भन्छन्! उनीहरूले त सम्झन्छन्— शिव र ब्रह्म भनेको एकै हो। यदि एकै भए त फेरि तीन नाम अलग-अलग किन गरेका छन्। शिवको त लिङ्ग रूपमा पूजा हुन्छ। ब्रह्म अथवा तत्त्वको पूजा गरिएको कसैले देखाओस्। त्यो त हो नै रहने स्थान। मनुष्य त धेरै अल्मलिएका छन्। तिमी बच्चाहरू अब समझदार हुनु छ। संन्यासीहरूबाट पनि कोही निस्कने छन्, जो असली देवी-देवता धर्मको छ उसले तुरुन्तै लिन्छ। कोही ३-४ जन्म देखि परिवर्तन भएको छ भने यति छिटै निस्कदैन। भर्खरै गएका छन् भने तुरुन्तै निस्कन्छन्। बाबामा आकर्षण छ नि। आत्माहरू सुई हुन्, बाबा चुम्बक हुनुहुन्छ। अहिले सुईमा खिया लागेको छ। खिया भएको सुई कसरी माथि जाओस्। खिया लागेको चिजलाई मडितेलमा राखिन्छ। बाबा यस ज्ञान अमृतद्वारा सबैको खिया निकाल्नुहुन्छ। फेरि हामी सच्चा सुन बन्छौं। अब तिमीहरू पत्थरनाथबाट पारसनाथ बन्छौ। विश्व पारसपुरी थियो। अहिले सुनको दाम कति बढेको छ। फेरि वहाँ धेरै सस्तो हुन्छ। अहिले यो विश्व पत्थरपुरी बनेको छ। फेरि पारसपुरी बन्छ। हाम्रो बुद्धिमा त्यो चक्र घुमिरहन्छ। सारा दिन बुद्धिमा चक्र घुम्छ तब नै चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। दुनियाँमा यी कुरालाई कसैले पनि जान्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— सत्ययुगमा जसले राज्य गर्छन् उनीहरूको ८४ जन्म, फेरि त्रेतावालाको अवश्य कम हुन्छ। कहाँको ८४ जन्म कहाँ ८४ लाख देखाउँछन्। त्यसो त कल्प पनि यति लामो चाहियो, जसमा यति धेरै जन्म हुन्। सबै गफ हुन्। सदैव पहिले त चित्र दिनु पर्छ। तिमी कहिल्यै पैसा नमाग। तिम्रो काम हो उनीहरूलाई दिनु। जे दिनु छ आफैं दिनेछन्। कसैले दाम सोध्यो भने भन— बाबा त गरिब निवाज हुनुहुन्छ। गरिबको लागि त निःशुल्क छ। बाँकी धनवानले जति दिन्छन् हामी त्यति अरू पनि छपाउँछौं। हामी पैसा कुनै आफ्नो काममा लगाउँदैनौ। जो मिल्छ त्यो अरूकै काममा लगाइन्छ। धनवानले नै त धर्मशाला आदि बनाउँछन् नि। हो गरिबले पनि बनाउन सक्छन्, यसमा खर्च केही छैन। जस्तै ककोड गाउँकी माता भन्छिन्— म सेन्टर खोल्छु। यस्तो गड्डी युनिभर्सिटीमा ३-४ ले मात्रै पनि राम्रो पद पाए भने त उनको अहो भाग्य। यसमा उदारदिल हुनु पर्छ। हेर बाबा कति उदार हुनुहुन्छ। कखपन लिएर बादशाही दिनुहुन्छ। सपुत बच्चाहरूले नै बाबाको सेवा गर्न सक्छन्। कपुतले के गर्छ। कपुतलाई बाबा कहाँ वर्सा दिनुहुन्छ र! तिमीले पनि सतगुरुको प्रत्यक्षता गर्नु छ। काम अथवा क्रोधमा आयौ मतलब सतगुरुको निन्दा गरायौ फेरि पद पाउन सक्दैनौ। धेरै सम्भाल गर्नु पर्छ।

तिमीले सबै धर्मकालाई सम्झाउनु छ। मुसलमानलाई पनि सम्झाऊ— तपाईं खुदाको बन्दगी गर्नुहुन्छ त्यसैले अवश्य बन्दे (भक्त) हुनुभयो। यसरी खुदा कहाँ हुनुभयो र? खुदाले नै रचयिता र रचनाको ज्ञान बताउन सक्नुहुन्छ। उहाँ त रहनुहुन्छ शान्तिधाममा। उहाँलाई याद गर्नाले हामी शान्तिको वर्सा लिन सक्छौं। वर्सा लिँदै लिँदै विकर्म विनाश हुन्छ फेरि खुदाका पासमा जान्छौं। यो ज्ञान सबै धर्महरूको लागि हो। यो हो बिल्कुल नयाँ कुरा। ज्ञानबाट तिम्रो बेडा पार लाग्छ र कहीं जाने आवश्यकता नै रहँदैन। त्यसैले प्यारा बच्चाहरू! अब तिमी स्वर्गमा जाने हो भने पवित्र अवश्य बन्नु छ। हेर विश्वमा पवित्रता छैन त्यसैले धक्का खाइरहन्छन्। कति हंगामा छ— जो गांधीले सिकाएर गएका छन्, प्रजाले अनुसरण गरिरहेका छन्। मेहत्तर, मजदुर, डाइभर आदिले हड्ताल गरे भने सरकारको दम रोकिन्छ। सरकारले उनीहरूलाई स्पष्ट भनिदिन्छ— यति धेरै खर्च हामीले कहाँबाट ल्याउने। तब उनीहरू भन्छन्— तिमीहरू त मोज उडाउँछौ, धन मात्रै जम्मा गरिरहन्छौ। हामीले के अपराध गरेका छौं र! हामीलाई तलब चाहियो। हड्ताल गरे भने धन्धा रोकिन्छ। यी सबै हुनु नै छ। कहीं अनाज-सब्जी मिल्दैन, दूध मिल्दैन। जहाँतहाँ संघर्ष छ। यो सबै हंगामा भएर शान्ति हुन्छ। अर्जुनलाई विनाशको र विष्णुपुरीको साक्षात्कार भएको थियो नि। तिमीलाई पनि अहिले भइरहेको छ। हेर तिमी कति प्रिय बच्चा छौ। धेरै जन्मको अन्तमा आएर मिलेका छौ त्यसैले पूरा सौभाग्य लेऊ।

(धेरै झरि परिरहेको थियो) हेर बाबाको पनि ज्ञान वर्षा धेरै भयो, त्यसैले त्यो पानीको पनि वर्षा धेरै भयो। पानी वर्षाको लागि पनि यज्ञ रच्दछन् भने शान्तिको लागि पनि यज्ञ रच्दछन्, तर पिसफुल त एक भगवान् हुनुहुन्छ। उहाँ जब आउनुहुन्छ तब शान्तिको ज्ञान दिनुहुन्छ। दिने त उहाँ नै हुनुहुन्छ नि। असल बच्चाहरूलाई टोलपुट भनिन्छ। मिठाई खुवाइन्छ, त्यो जिस्मानी मिठाई, यो हो रूहानी मिठाई जो रूहानी बाबाले दिनुहुन्छ। देही अभिमानी भएर रहनु ठूलो लक्ष्य हो, यसमा मेहनत छ। बाबा भन्नुहुन्छ ८ घण्टा त देही-अभिमानी बन। फेरि शरीर निर्वाहको लागि काम पनि गर। रातमा जाग्यौ भने धेरै राम्रो लगन लाग्छ। कमाइ हुन्छ नि। हे निद्रालाई जित्ने बच्चाहरू! मलाई श्वासोश्वास याद गर। विचार सागर मन्थन गर। रातदिन जति योगमा रह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। जति-जति ज्ञानको स्मरण गछौं त्यति कमाइ हुन्छ। बाँकी सेवा त धेरै छ। बाबा सँग सोध्यौ भने बाबा त भन्नुहुन्छ— बसिराख, आराम गर। यसमा सोध्ने आवश्यकता छैन। यी बाबाले लोकलाज, कुलको केही ख्याल गरे? अरे बादशाही मिल्छ। बाँकी, हो, हरेकको आ-आफ्नो पार्ट छ। फेरि बाबा सँग सोध्नु छ। हरेकले आ-आफ्ना लागि राय सोध्नु पर्छ किनकि हरेकको कर्मबन्धन अलग छ। पैसा छ भने अलौकिक सेवामा सफल गर्नु छ। बच्चाहरू महावीर बन्नु छ। भनिएको पनि छ— मेरो त एक शिवबाबा दोस्रो न कोही। उहाँ नै सबैका बाबा हुनुहुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म सबैलाई वापस लैजान आएको हुँ। बाबा भन्नुहुन्छ— यस दुनियाँमा एकजना पनि मनुष्य त्रिकालदर्शी आस्तिक छैन। सबै नास्तिक छन्, बाबालाई नजान्नेवाला। बाँकी रिद्धि सिद्धिवाला धेरै छन्। माया पनि कुनै कम छैन, यस मायामाथि नै विजय प्राप्त गर्नु छ, त्यसैले कवच लागिरहोस्। कवचको अर्थ नै हो मनमनाभव। शिवबाबालाई याद गर, देही-अभिमानी बन। यस अन्तिम जन्ममा तिमी एकै पटक देही-अभिमानी बन्छौ। फेरि सत्ययुग देखि कलियुगसम्म यो देही-अभिमानी बन्ने शिक्षा कसैले दिँदैन। अहिले नै देही-अभिमानी बन्नु पर्छ किनकि अब शरीर छोडेर मेरो पासमा आउनु छ। देवताहरू देही-अभिमानी किन

बन्ने, उनीहरूलाई फर्केर कहाँ जानु छ र! यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिल्छ। तिमी अशरीरी थियौ फेरि यो शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्यौ, अब फेरि शरीर छोडेर फर्केर जानु छ। आफ्नो अवस्थालाई जमाउनु छ। मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा त रहनु छ। हंस बकुल्ला (ज्ञानी-अज्ञानी) एकै ठाउँमा रहँदा विघ्न पर्छ। असुरहरूको पीडा पनि धेरै सहन गर्नु पर्छ। घर बसेर प्रण गर्छन्— बाबा, जेसुकै भए पनि म हजुरबाट वर्सा त अवश्य लिनेछु। कति पिटाइ खान्छन्। ड्रामा अनुसार यो पार्ट कल्प पहिले पनि चलेको थियो। जसले धेरै पीडा सहन गर्छन् उनीहरू नै सौभाग्यशाली बन्छन्। फेरि पनि आएर मिलेका छन् नि! उनीहरूको प्रारब्ध त बन्यो नि। हो, यसमा मेहनत छ, असुरबाट देवता बन्नु छ। बाँचुञ्जेल ज्ञान अमृत पिउनु नै छ। बाबा नयाँ-नयाँ कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। युक्तिहरू बताइरहनु हुन्छ। यसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ। बुद्धिको मदानी चलाउनु छ। रातमा पनि शिवबाबालाई याद गरेर सुत, सेवाको सोख छ भने निद्रा कहाँ आउँछ र! ख्याल चलिरहन्छ। यस प्वाइन्टमा के के सम्झाउँ। भित्र ज्ञानलाई राम्रो सँग घोट्नु छ। जब ज्ञानलाई घोटिन्छ तब नै राज तिलक लिन लायक बनिन्छ। जो बुद्धिमान बच्चाहरू छन् उनीहरूलाई अनुसरण गर्नु पर्छ, धेरै बेजोडको कमाइ छ, जो सँग लाख करोड छ त्यो सबै समाप्त भएर जान्छ। थोरै समयमा हेर के हुन्छ। फेरि मनुष्य जाग्नेछन्। लडाईं आदिको रिहर्सल भइरहने छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि चीजमा आसक्ति राख्नु हुँदैन। देही-अभिमानि भएर रहनु छ। यादको कवच सधैं लगाइ राख्नुपर्छ।
- २) निद्रालाई जितेर श्वासोश्वास बाबालाई याद गर, ज्ञानको स्मरण गरेर कमाइ जम्मा गर। बुद्धिको मदानी चलाऊ।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनमा सदा मेहनतबाट मुक्त रहने सर्व प्राप्ति सम्पन्न भव

यस ब्राह्मण जीवनमा दाता, विधाता र वरदाता— तीन सम्बन्धद्वारा यति सम्पन्न बन्छौ, जसबाट बिना मेहनत रूहानी मौजमा रहन सक्छौ। बाबालाई दाताको रूपमा याद गर्नु भने रूहानी अधिकारीपनको नशा रहन्छ। शिक्षकको रूपमा याद गर्नु भने ईश्वरीय विद्यार्थी हुँ, यस भाग्यको नशा रहन्छ र सतगुरुले हर कदममा वरदानहरूले चलाइ रहनु भएको छ। हर कर्ममा श्रेष्ठ मत वरदाताको वरदान हो। यस्तो सर्व प्राप्तिहरूले सम्पन्न रहने गर्नु भने मेहनतबाट मुक्त हुन्छौ।

स्लोगनः— बुद्धिको हल्कापन र महीनता नै सबैभन्दा सुन्दर व्यक्तित्व हो।